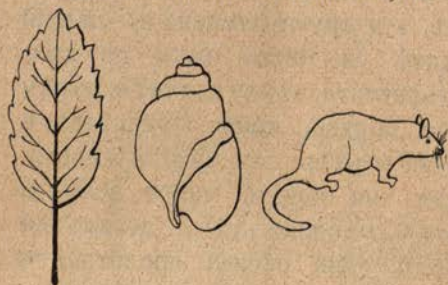

турни племена. По-късно писмото имъ се усъвършенства, като всѣки образъ на животно или предметъ почва да означава не дума, а единъ звукъ, една буква. За да ви бжде това ясно, ще дадемъ следния примѣръ: Искаме да напишемъ името н града Ломъ. За тази

Обр. 2.

цель ще дадемъ образа на три предмета или животни, чийто имена почватъ съ съответнитѣ букви. На обр. 2. даваме рисунката на листъ, охлювъ и мишка. Тѣхнитѣ начални букви даватъ думата ЛОМ.

Развитието на тѣхното писмо се спира тукъ. Изпърво тѣ пишели по каменнитѣ паметници. Върху камъка образитѣ могли да се издълбаятъ ясни, но по-късно почватъ да рисуватъ образитѣ съ боя върху листата на растението папирусъ. Но тукъ вече работата става мжчна. Върху листата образитѣ не сж могли да бждатъ ясни, па освенъ това мжчно се рисували. Това ги принудило да замѣнятъ образитѣ съ знакове, които несравнено много по-лесно се пишатъ. И така, египтянитѣ отъ образното писмо дохаждатъ до буквитѣ. Това е била една много важна културна крачка.

Финикийцитѣ не закъснѣватъ да се възползуватъ отъ египетското писмо, и около 1000 г. пр. Хр. тѣ взиматъ нѣкои букви отъ египетскитѣ и си съставятъ своя азбука. Отъ последната пъкъ се възползували евреитѣ и старитѣ гърци. Отъ нѣкогашната гръцка азбука се възползували европейскитѣ народи, като си наредили своя такава, съобразно езиковитѣ особености. Самъ св. Кирилъ взима нѣкои отъ гръцкитѣ букви, добавя нѣкои нови и така съставя славянобългарската аз-